

"Som una cosa rara dins el món de la música"

'In Laif' és el cinquè disc de Daniel Soler (o Daniel Higiénico) amb la Quartet de Baño Band, un dels grups més emblemàtics i curiosos de la intensa moguda musical que va sirgir a Mallorca durnat la dècada dels anys noranta.

"Jo no em sento ni músic, ni cantant, ni res... jo conto històries, pel·lícules, ficant el sentit teatral."

A principis de la dècada dels noranta, un al·lot vengut de Barcelona es passejava per Palma amb un circ ambulat, ben peculiar, on s'organitzaven les proves més extravagants per acabar sempre amb un concert. Era Daniel Soler, o Daniel Higiénico, l'autèntic embrió del que esdevindria una de les bandes alternatives i més autèntiques de la Mallorca postmoderna. Més tard, s'hi afegiren Josep Estrada (baix), Toby Taylor (bateria), Hugo Sócrate (percussions) i un dels millors guitarristes que es passegen

pels Països Catalans, Toni Pastor, per editar un primer disc, *Doble hoja*, que donaria peu a una trilogia formada per *El poder de flipar*, *Flipando en colores* i *Flipando el doble*. *In laif* és el disc en directe que posa el punt final a una època, que va ser gravat a la Sala Bikini de Barcelona i en un concert a la plaça Major de sa Pobla. Per fer justícia, s'hauria d'haver obert el bar Sa Finestra de Palma per enregistrar aquest CD, ja que va ser allà on saltà a la fama l'*Home Escarbat*, un dels heterònims de Daniel Soler.

MARC VILA

—In laif significa la mort de l'*Home Escarbat*?

—Al principi del disc se sent el seu afusellament, però no és més que una broma que li he fet. A més, he escrit una lletra nova per a ell que vaig estrenar el 14 de desembre, a la sala Apolo. De tota manera, la seva mort és una mica simbòlica, perquè no em vull penjar sempre dels mateixos personatges.

—Això indica algun canvi després de la trilogia...

—*El poder de flipar* és difícil d'imitar. Tenim ganes de tirar endavant coses diferents i jo no em posaré un altre cop a tocar una ranxera que s'assembla a la que vaig fer, o un altre "Esta ronda la pago yo".

—Aquest disc és una mena d'antologia per dir adéu a una època?

—Més que altra cosa, ho és per la manera de tocar-lo, pels sons. No som cap grup supervendes que pugui fer un "grans èxits". Però és lògic que sigui un recopilatori perquè és un concert i mira de copsar l'ambient, el *rotllo* en què tot sona diferent, s'expressa diferent, la meua veu també apareix diferent...

—Però la vostra essència ha estat sempre el directe, no heu trigat massa a editar-ne un?

—Has de tenir un públic. I nosaltres ens l'hem creat durant tots aquests anys. Si no ets un grup dels que surten a la televisió, et vas guanyant la gent molt a poc a poc. A més, crec que el moment era just ara, un cop acabada la trilogia.

—Costa massa fer-se un forat si ets surts dels paràmetres comercials?

—Ens hem fet, literalment, un forat, perquè som una cosa rara dins el món de la música. Jo no em sento ni músic, ni cantant, ni res... jo conto històries, pel·lícules, ficant el sentit teatral. No som el típic grup de

rock, de llistes d'èxits. Llavors, t'has de buscar el teu lloc i el trobes en la mesura que la gent et coneix. I ho fas tocant arreu, on sigui.

—*Què es pot esperar un seguidor vostre en el proper disc d'estudi?*

—És un repte. No em plantejo sorprendre. Sempre intentem ser espontanis i que els discs i els concerts siguin diferents, sense cap quadrícula.

—*Com és la vida a la carretera?*

—Vivint a l'illa de Mallorca ho portem força bé. En sortim i hi entrem. Tampoc som un grup que es passi la vida a la carretera i que faci dos mesos de gira. Potser ho farem algun any. El que sí que hem fet és anar conquistant el territori, sense cap pressa, poble a poble.

—*L'eclecticisme de la vostra música rau en l'agitació constant i en la vostra procedència diversa?*

—No, perquè això ho decideixen les lletres. Quan faig una cançó no m'imposo cap límit, sense pensar, la majoria de les vegades, si faré un rock o un blues. De vegades, sí que surten dirigides. Si m'agrada una cançó, l'estil no representa cap entrebanc.

—*Només us falta ficar-vos en la música electrònica...*

—A *Flipando el doble* n'hi ha una mica. Hi tenim ganes, però se n'està abusant i aquestes coses m'acaben cansant. Però si algun dia surt una cançó... qui sap.

—*Què es pot esperar algú que no us conegui i, des-*

prés de veure un cartell d'un concert, decideixi pagar l'entrada?

—*(Riu)* Li diria que, com a mínim, s'entretindrà. Li agradarà o no, però de segur que es divertirà. Un concert nostre és com una pel·lícula. Muntem una mena d'obra de teatre a cada cançó. Però, els músics són els músics, i el que fa teatre sóc jo.

—*En què ha canviat Mallorca des que tenies aquell circ de grills ambulants?*

—Han sortit molt de grups, com a tot l'estat espanyol. Ara tenen moltes oportunitats per tocar, per gravar discs... La gent és mou més. Abans era molt més difícil, tot i que ara hi ha molta més empenya.

—*Sexy Sadie, les bandes de rock català, vosaltres... demostren que hi ha riquesa i diversitat?*

—El més important és que tot el que hi ara pot sortir a fora sense cap complex. De tota manera, encara falten a Mallorca locals on tocar, fet que no perjudica que els grups es moguin molt.

—*Encara us considereu un grup underground, de carretera?*

—Sí, i en certa mesura, m'agrada. No descarto poder vendre més discos, però em continua agradant aquest apel·latiu. M'agrada molt la nostra història. No som clandestins, però el fet de ser una mica anònims et permet poder utilitzar tot el que hi ha a la societat i ser, alhora, tu mateix per anar al teu rotllo.

Andreu Gomila

Descomptes als
subscriptors d'EL TEMPS

Truca'ns de
dilluns a
divendres al
93 309 70 04

FROMTEATRE

Teatre Tivoli

Chicago

25% de descompte
de dimarts a diumenge
fins el 12 de febrer.
Barcelona.

Teatre Principal

RENT

El musical que
trenca amb tot
el que està
establert

25% de descompte de
dimecres a diumenge.
Sense data de sortida.
Barcelona.

Teatre Borràs

El sopar dels idiotes

25% de descompte
de dimarts a divendres.
Sense data de sortida.
Barcelona.

ROMEA

Tots eren fills meus

25% de descompte
de dimarts a divendres
fins el 20 de febrer.
Barcelona.

Teatre Condal

La jaula de las locas

amb 'La extraña pareja' (Paco Morán i Joan Pera)

25% de descompte de
dimecres a diumenge.
Sense data de sortida.
Barcelona.